

ΤΗ Ε' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώιτίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ἦ Εδωκας σημείωσιν

Χρίσμα περικείμενος, στολήν τε θείαν αἰοίδιμε, Ζαχαρία ὡς ἄγγελος, Θεῷ ἱεράτευσας, μεσιτεύων πλάστη, καὶ πλάσματι μάκαρ, καὶ τὰς δηλώσεις ἐναργῶς, τοῦ θείου Πνεύματος εἰσδεχόμενος, διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐκτελοῦντες πανήγυριν, τὸν Σωτήρα δοξάζομεν.

Παῖδιον ἐώρακας, ἀποτεχθὲν τῆς νεάνιδος, Ζαχαρία θεόπνευστε, Πατὴρ τὸν συνάναρχον, καὶ τῷ σὼ προδήλως, προλέγεις παιδίω, Προφήτης ἔση ἀληθῶς, τούτου τὰς τρίβους ἐτοιμαζόμενος, μεθ' οὗ σὲ μακαρίζομεν, καὶ τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν, Ἱερῶς ἐορτάζομεν, θεοφόρε Πανόλβιε.

Ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος, τοῦ θείου Πνεύματος πέφυκας, καὶ ναοῦ μέσον ἐνδοξε, Θεῷ συγγινόμενος, καθαρὰ καρδίᾳ ἀδίκως ἐσφάγης, μαρτυρικῶς ἀποπληρῶν, τὸν θεῖον δρόμον σου Ἀξιάγαστε, διὸ πρὸς τὸν οὐράνιον, ναὸν ἀνῆλθες ἐν αἵματι, τῷ ἰδίῳ αἰτούμενος, ἰλασμὸν τοῖς τιμῶσι σε.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Ἰωάννου Μοναχοῦ

Ἱερωσύνης νομικῆς, ἐνδεδυμένος ὄντως στολήν, κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρῶν ἐλειτούργησας, καὶ παρεστὼς ἐν τῷ ναῷ, ἀγγελικὴν μορφήν ἐμφανῶς, ἐθεάσω παμμακάριστε, διὸ σου τὴν μετάστασιν ἅπαντες, μέλποντες χρεωστικῶς Ζαχαρία, ἅσμασιν εὐφημοῦμεν, σὲ τὸν μετὰ τὸ γῆρας ἐκβλαστήσαντα, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξον, Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν ἐλεήμονα Θεόν, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ

Κύριε, σὺ τῆς σὲ τεκούσης πρεσβείαις, περιφρούρησον τὴν ποίμνην σου, ἣν πὲρ αἵματί σου τιμῶ, ὡς οἰκτίρμων ἐξηγόρασας, καὶ ἐπηρείας ἐχθρῶν, ἀπήμαντον συντήρησον, ὅπως ὑμνοῦντες δοξολογῶμεν, σοῦ τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Κύριε, ὅτε σὲ ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου κρεμάμενον, Ἦλκε τῆς δικαιοσύνης, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψε, καὶ τῆς σελήνης τὸ φῶς, εἰς σκότος μετεβάλετο, ἡ δὲ πανάμωμός σου Μήτηρ, τὰ σπλάγχνα διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ παρεστὼς τῷ Θεῷ, ἐν ὑψίστοις Ἀρχάγγελος, λειτουργῶ θεόφρονι, Ζαχαρία τὴν σύλληψιν, τὴν τοῦ Προδρόμου εὐαγγελίζεται, παρ' ἡλικίαν ἐκ τῆς στείρωσεως, Ἦ τῆς ἀφράστου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὖσπλαγχνος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος! τῆς Παλαιᾶς τὴν σιγὴν, καὶ τῆς Νέας τὴν ἔκφανσιν, Ζαχαρίου κώφευσις, προφητεῦει σαφέστατα, τὴν γὰρ τοῦ νόμου σιγῆσας πλήρωσιν, τὸ φῶς ὑπέδειξε τὸ τῆς χάριτος, Ἦ τῆς προνοίας σου, τῆς σοφῆς Φιλάνθρωπε! δι' ἧς ἡμᾶς, πάντας περιφρούρησον ὡς παντοδύναμος.

Στίχ. Καὶ σὺ παῖδιον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ.

Ἦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν ἱερέυσι πιστός, καὶ ἐν Μάρτυσιν ἄριστος, καὶ Προφήτης ἐνδοξος,

προμηνύων τὰ μέλλοντα, ὁ Ζαχαρίας Δέσποτα δείκνυται, τριπλῶ στεφάνῳ κατακοσμούμενος, Ὡ τῶν πλουσίων σου, δωρεῶν φιλάνθρωπε! δι' ὧν Χριστέ, πάντας καταξίωσον, τῆς βασιλείας σου.

Δόξα... Ὡχος β'

Ἀνατολίου

Ὡς καθαρὸς ἱερεὺς, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσέδυσ, καὶ τὴν στολὴν τὴν ἱερὰν ἐνδυσάμενος, ἀμέμπως τῷ Θεῷ ἐλειτούργησας, ὡς Ἀαρὼν νομοθετῶν, καὶ ὡς Μωσῆς ποδηγῶν τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ, ἐν τῇ τῶν κωδόνων ἀκραιφνεῖ συμβολῇ, διὸ καὶ πεφόνευσαι, ἀλλὰ τὸ αἷμά σου τὸ δίκαιον, ἡμῖν σωτήριον ἵαμα γέγονε, καὶ ὡς μύρον εὐῶδες, τὰς ἀκοὰς ἀνοίγει, πρὸς πορισμὸν τῆς αἰωνίου ζωῆς, Ζαχαρία τρισόλβιε, τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου ὁ γενέτης, καὶ τῆς Ἑλισάβετ ὁ σύνευνος, ἐκτενῶς πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ

Ὅντως ὑπερήραν ἀληθῶς, τῶν ἀνομιῶν μου τὰ πλήθη, τὴν κεφαλὴν μου ἀγνή, καὶ αἱ ἀνομίαι μου ὑπερεπλήθυναν, καὶ φορτία δυσβάστακτα, καὶ ἄμετρα Κόρη, κέκτημαι ὁ δείλαιος, καὶ ἀδιόρθωτος, Σὺ οὖν, τὴ θερμὴ σου πρεσβεία, πρόφθασον καὶ σῶσόν με μόνη, τῶν ἀμαρτανόντων ἢ διόρθωσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Πόνους ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου σταυρώσει ἄχραντε, ἔστενες δακρύνουσα καὶ ὀλολύζουσα, Οἴμοι! τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, θέλων πάντας ρύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς, ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον Ὡχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἱερωσύνης στολισμὸν, περιβαλλόμενος σοφέ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὀλοκαυτώματα δεκτά, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία, καὶ γέγονας φωστήρ, καὶ θεατὴς μυστικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοί, τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλως πάνσοφε, καὶ ξίφει ἀναιρεθεὶς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ Προφήτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν Προδρόμοιο τοκήα κροτῶ σοφὸν Ἀρχιερῆα.

Θεοφάνους

Ὡδὴ α' Ὡχος πλ. δ'

Ὑγρὰν διοδεύσας

Τὴν μνήμην Προφήτα σοῦ εὐφημῶν, τοῦ Πνεύματος χάριν, ἱκετεύω μοι συνεργεῖν, τὴ σὴ μεσιτεία ἀνακράζων, Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Ὁ βίος σου ἄμεμπτος εὐρεθεὶς, τῆς ἱερωσύνης, ἐκοσμήθη καταστολή, καὶ τῆς προφητείας φωτοφόροις, μαρμαρυγαῖς θεορρήμον μακάριε.

Νομῖμω ταινία τὴν κεφαλὴν, κατηγλαῖσμένος, Ζαχαρία ἀναδειχθεὶς, ὡς ἱεροφάντωρ ἀνεβόας, Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Θεοτοκίον

Ποδῆρη χιτῶνα ὡς Ἀαρὼν, περιβεβλημένος, τὴν ἐκ ρίζης τοῦ Ἰεσσαί, βλαστήσασαν Κόρην ὑπεδέξω, τὸν Λυτρωτὴν ἐν κοιλίᾳ βαστάζουσαν.

Ὡδὴ γ'

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Ὅτε τὸ θυμίαμα, τὸ τῆς συνθέσεως ἔφερες, Ἀρχιερεῦ, τότε τοῦ Προδρόμου, ἐκομίσω τὴν γέννησιν.

Μύρον ἀγιάσματος, ἱερατεύειν σὲ ἔχρισεν, ὡς Ἀαρὼν, ὅθεν ὀπτασίας, Ἀγγέλου ἠξίωσαι.

Ὁρθρον προμηνύοντα, τὴ οἰκουμένη σὲ ἥλιον, τὸν νοητόν, Σῶτερ Ζαχαρίας, Ἰωάννην ἐκτέτοκεν.

Θεοτοκίον

Ἰθύνον τὸν βίον μου, Θεογεννήτρια πάναγνε, καὶ τὴν ζωὴν, ἢ τοῦ Ζαχαρίου, τὴν οἰκίαν φαιδρύνασα.

Ὁ Εἰρμὸς

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὕμνεῖ σὲ τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἱεουργήσας τῷ Θεῷ κατὰ τὸν νόμον, καὶ προφητεύσας τὸν Χριστὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Ζαχαρία σαρκούμενον ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἐφάνης τῇ οἰκουμένη στῦλος φωτός, καὶ ἔφης δικαιοσύνης ἀνατολήν, ἐξ ὕψους κόσμον ἐκλάμπουσιν, καὶ εἰς εἰρήνης ὁδόν, εὐθύνουσιν τοὺς πόδας ἡμῶν, τὸν σώζοντα τὸ ἄνθρωπον.

Δόξα... Ὁμοιον

Τοῦ Βαραχίου τὸν υἱὸν νῦν μακαρίσωμεν, ὅτι τὸν νόμον ψαλμικῶς προεμελέτησε, Ζαχαρίας ὁ δίκαιος νυκτός τε καὶ ἡμέρας, λατρεύων τῷ ἐν ὑψίστοις πάντων Θεῷ, ὡς ἔφη ὁ ἐν Προφήταις μέγας Δαυίδ, ὃς καὶ τέλος δι' αἵματος, σφαγεῖς ἐτύθη ὡς ἄμνός, δεκτὸς εἰς ὀλοκάρπωσιν, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, καὶ σὺν τοῖς Προφήταις, καὶ ἅπασιν τοῖς Ἁγίοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ ἰλασμόν ἁμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τῷ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ Σταυρῷ Παρθένε, περιφρουρούμενοι ἀεὶ τὰς τῶν δαιμόνων, προσβολὰς ἐκτρεπόμεθα, καὶ τὰς μεθοδείας, κυρίως σὲ Θεοτόκον καὶ ἀληθῶς, ὑμνοῦντες, καὶ πόθῳ πᾶσαι αἱ γενεαί, μακαρίζοντες ἄχραντε, ὡς προεφήτευσας, διό, πταισμάτων ἡμῖν ἄφεσιν, ταῖς πρεσβείαις σου δώρησαι.

Ὡδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.

Ὁ Προφήτης σου Δέσποτα, τύποις νομικοῖς, πιστῶς ἐλειτούργει σοί, καὶ τῆς χάριτος ἡξίωται, κατιδεῖν ἐν γνώσει τὴν ἀλήθειαν.

Τῷ φωτὶ φῶς προσέλαβες, τῷ ἀμαυροτέρῳ σὺ τὸ τρανότερον, Παμμακάριστε, τῷ νόμῳ γάρ, καὶ ἡ χάρις ὄντως προσετέθη σοί.

Ὁ Θεῷ παριστάμενος, θεῖος Γαβριὴλ εὐαγγελιζόμενος, ἀνεφάνη σοὶ Μακάριε, τὴν φωνὴν τοῦ λόγου καὶ τὸν Πρόδρομον.

Θεοτοκίον

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, ὁ Δημιουργὸς Παρθένε τῆς κτίσεως, εὐρηκῶς σὲ κατεσκήνωσεν, ὁ τῆς Ἑλισάβετ λύσας στείρωσιν.

Ὡδὴ ε'

Ὁρθρίζοντες βοώμέν σοι

Ἡ κίδαρις ἐτέθη τῇ κάρᾳ σου, ὦ Προφήτα, ἐν σφραγίδι ἔχουσα, τύπον τῆς χάριτος ἔνδοξε.

Αἰγάλλεται ἡ κτίσις τῷ τόκῳ σου, Ἀρχιερεῦ, σὺ γὰρ ἀνεβλάστησας, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα.

Κοσμίως σου τὸν βίον διήνυσας τὰς ἐντολάς, πάσας τοῦ Κυρίου γάρ, σὺν Ἑλισάβετ ἐτέλεσας.

Θεοτοκίον

Ῥυθμίζεται πρὸς ὕμνον ἡ γλῶσσά σου, θεωρητὴμον, τὴν γὰρ Ἀπειρόγαμον, κυοφοροῦσαν ἑώρακας.

Ὡδὴ ς'

Χιτώνά μοι παράσχου

Ὁ νόμου λατρεύων τὴ σκιά, ὥφθη καὶ τῆς χάριτος κῆρυξ, Σωτὴρ ἡμῶν, ἡξιώθη γὰρ ἰδεῖν σου τὴν σάρκωσιν.

Τῷ κρίσειον λογεῖω κοσμηθεῖς, Λόγον τὸν αἰδίων, σάρκα φορέσαντα, Ζαχαρία, ἱερεὺς ὑποδέδεξαι.

Ὡράθης τοῦ ναοῦ ἔνδον χωρῶν, Θεῷ συγγινόμενος, Μύστα θεόπνευστε, ἱερεὺς καὶ λειτουργὸς ἀξιάγαστος.

Θεοτοκίον

Σωτήρα Θεομητορ ἐν γαστρὶ, Παρθένη βαστάζουσα, Λόγον τὸν ἄναρχον, ἐγνωρίσθης Ἐλισάβετ τὴ προφήτιδι.

Ὁ Εἰρμός

Χιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν, Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον Ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον

Ὁ Προφήτης σήμερον, καὶ ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, Ζαχαρίας προύθηκεν, ὁ τοῦ Προδρόμου γενέτης, τράπεζαν τῆς αὐτοῦ μνήμης Πιστοὺς ἐκτρέφων, πόμα τε δικαιοσύνης τούτοις κεράσας, Διὸ τοῦτον εὐφημοῦμεν, ὡς θεῖον μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος

Τὴν τοῦ νόμου σιγὴν ὁ ἱεράρχης δέδεκται, δι' Ἀγγέλου φωνῆς, τὸν Ἀγγελον δεχόμενος, Χριστοῦ παρουσίας Προφήτην καὶ μύστην, σὺν Ἐλισάβετ στεῖρα καὶ σώφρονι, οὗ γεννηθέντος, ἀνεκαινίσθη χάρις καὶ λυτρώσις, καὶ Καταλλαγὴ ἡμῶν παγκόσμιος, κηρύττει γὰρ τὸν ἀμνόν, καὶ πλάστην, καὶ τῆς φύσεως νεουργόν, τὸν ἐκ τῆς στεῖρας τὸν καρπὸν χορηγοῦντα, Υἱὸν δὲ φανέντα τῆς Παρθένου, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Στίχοι

- Θεῖον δι' ἀμνόν τοῦ Θεοῦ Ζαχαρίας,
- ὥσπερ τις ἀμνὸς σφάττεται ναοῦ μέσον.
- Πέμπτη Ζαχαρίαν δαπέδω σφάξαν παρὰ νηοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀβδαῖος, ράβδοις ἀκανθώδεσι τυφθεῖς, τελειοῦται.

Στίχοι

- Ῥάβδων ἀκάνθας Μάρτυς Ἀβδαῖος φέρει,
- Στεφθέντα τιμῶν ταῖς ἀκάνθαις Δεσπότην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μεδίμνου, Οὐρβανοῦ, Θεοδώρου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ὀγδοήκοντα ἱερέων καὶ Λευϊτῶν, ἥτοι Διακόνων.

Στίχοι

- Ὑδωρ διελθὼν ψαλμικῶς καὶ πῦρ ἄμα,
- Λέγει Μεδίμνος, εἰς ἀναψυχὴν φθάνω.
- Σὺν Οὐρβανῷ δὲ καὶ Θεόδωρος μέγας,
- Ἄθλον τὸν αὐτὸν ἐκτελεῖ τῷ Μεδίμνῳ.
- Ὅκτὰς δεκαπλὴ τῶν καθιερωμένων,
- Πρὸς πύρ, ὕδωρ τε καρτερῶς ἐκαρτέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἀθήρᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὅτε φωνὴ ἡ τοῦ βοῶντος, προελήλυθεν ἐκ στεῖρας Ζαχαρία, τῆς σῆς γλώσσης δεσμά, διέλυσε κραυγάζειν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φίλος ἐτέχθη τοῦ νυμφίου, ἐκ στειρώσεως τὸν τόκον τῆς Παρθένου, προμηνύων σαφῶς, ὁ Πρόδρομος τοῖς πίστει, Εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλος ἐγένου Ζαχαρία, θεῖον ὄργανον τοῦ Πνεύματος τρισμακάρ, καὶ προφήτην τὸ σόν, προέλεγες παιδίον, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ἐκβοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Νόμου τὸ πλήρωμά σε Κόρη, τὸ κεφάλαιον τῆς ὅλης προφητείας, Ζαχαρίας ὀρῶν, ἐγνώρισε κραυγάζων, Εὐλογημένος πάνταγενε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡδὴ η'

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα

Ἀληθείας ἐδείχθης ὑποφῆτης, τοῦ Χριστοῦ γὰρ τὰς τρίβους Ἰωάννης, προπορευθεὶς ἡτοίμασεν ὁ Πρόδρομος, μάκαρ ἱεράρχα, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥητορεύων εὐλόγεις τὸν Δεσπότην, σωτηρίαν ἡμῖν τὸν δεδοκότα, τὸν ἐκ Δαυὶδ σαρκὶ ἐξανατείλαντα, κύριον τῆς δόξης, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαρισμάτων μεγάλων ἡξιώθης, θεοφάντορ τὸν Πρόδρομον γεννήσας, τὸν Προφητῶν ἀπάντων ὑπερκεείμενον, Κύριον ὑμνοῦντα, καὶ ὑπερυψοῦντα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἱεράρχης ὁμοῦ καὶ Θεοκῆρυξ, Ζαχαρίας Μητέρα καὶ Παρθένον, τὸν Κύριον βαστάζουσιν τῆς κτίσεως, χαίρων προσεκύνει, ἦν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'

Κυρίως Θεοτόκον

Ἐπλήσθης ἐπιπνοίας, τῆς τοῦ Παρακλήτου, καὶ εὐλογεῖν ἐπεχειρεῖς τὸν Κύριον, ἱερομύστα θεόφρον θεομακάριστε.

Ῥημάτων τὰς ἐκβάσεις, τῶν τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἑωρακῶς θεωρηῆμον πανεύφημε, πρὸς εὐλογίαν τὴν γλῶτταν εὐθὺς ἐκίνησας.

Ἠλέησεν ὁ Πλάστης, τοὺς ἀπολλυμένους, καὶ Ἀβραὰμ διαθήκης ἐμνήσθη σαφῶς, ὡς προφητεύων ἐφθέγξω, πλησθεὶς τοῦ Πνεύματος.

Ἀθλήσεως στεφάνοις, καὶ ἱερωσύνης, καὶ φωτισμῷ προφητείας κεκόσμησαι, ὦ Ζαχαρία, καὶ δόξης μετέσχες κρείττονος.

Θεοτοκίον

Φωτὸς οὓσα δοχεῖον, φώτισον Παρθένε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι, καὶ ἐξωτέρου μὲ σκότους, ρύσαι πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἰρμὸς

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἀμέμπτως ἱεράτευσας, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, τῇ νομικῇ διατάξει, ὦ Ζαχαρία Προφήτα, διὸ καὶ θυμιώντί σοί, Ἄγγελος λέγων φαίνεται, Τέξη Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον, μεσίτην ὄντα τοῦ Νόμου, καὶ χάριτος τῆς ἐνθέου.

Θεοτοκίον

Παρήλθον Μητροπάρθενε, τὰ σκιωδῶς τελούμενα, τῷ πάλαι νόμῳ καὶ τύπῳ, τὸν γὰρ τοῦ νόμου δοτήρα,
Θεὸν ἀσπόρως ἔτεκες, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν, διὸ καμὲ τροπούμενον, τῆς ἁμαρτίας τῷ νόμῳ,
στήριξον νόμῳ τῷ θείῳ.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.